

244 Az előzetes letartóztatás megszüntetése iránti indítvány ismételt elbírálásakor a bíróság az indítványt nem érdemi vizsgálat, hanem érdemi indokolás nélkül utasíthatja el [Be. 133.§ (1) és (2) bek.].

A megyei bíróság több vádlottal szemben folytatott *büntetőeljárást* és hozott ítéletet. A 2003. november 5. napján kelt ítéletében J. Z. VIII. r. vádlott bűnösségét egy rendbeli felbujtóként, folytatólagosan, jelentős értékű vám- árura, üzletszerűen elkövetett csempészet büntetében és egy rendbeli felbujtóként elkövetett csempészet büntetében állapította meg. Ezért halmazati büntetésül 2 év börtönre, mellékbüntetésül 2 évre a közügyektől eltiltásra és 500 000 forint pénzmellékbüntetésre ítélte.

Az ítélet kihirdetését követően a VIII. r. vádlott előzetes letartóztatását megszüntette.

A döntés ellen bejelentett ügyészi fellebbezést elbírálva az ítéletábla a megyei bíróság határozatát megváltoztatta és a 2003. december 5. napján kelt végzésével a VIII. r. vádlott előzetes letartóztatását az eljárás jogerős befejezéséig, legfeljebb a nem jogerős ítélettel kiszabott szabadságvesztés tartamáig elrendelte.

A VIII. r. vádlott védője 2003. december 12. napján, szabadlábra helyezési kérelmet terjesztett elő. Ezt a megyei bíróság 2004. január 19. napján kelt végzésében érdemi vizsgálat nélkül elutasította. A végzés ellen jogorvoslati jogot nem biztosított.

Ezen döntés ellen a VIII. r. vádlott és védője jelentettek be fellebbezést.

A fellebbviteli főügyészség a fellebbezések elutasítását indítványozta azzal, hogy álláspontja szerint a döntés elleni fellebbezés kizárt, Ugyanis ez esetben érdemi elbírálás nem történik, a bíróság Csupán értesíti az indítvány előterjesztőjét az érdemi elbírálás mellőzéséről.

A végzés felülbírálata során a másodfokon eljáró ítéletábla megállapította, hogy a megyei bíróság döntése meghozatalakor eljárási szabályt sértett.

A Be. 133.§ (1) bekezdése értelmében az előzetes letartóztatás megszüntetése iránti indítványt a bíróság érdemben megvizsgálja és erről indokolt határozatot hoz. Ha a terhelt, illetőleg a védő az ismételt indítványban új körülményre nem hivatkozik, a bíróság az indítványt érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

A (2) bekezdés szerint, ha az előzetes letartóztatás elrendelése, illetve meghosszabbítása óta 3 hónap eltelt az (1) bekezdés második mondata nem alkalmazható.

A Be. 133.§ (1) bekezdés második mondatának helye értelmezése szerint a bíróság a szabadlábra helyezési kérelem érdemi vizsgálatát nem mellőzheti, a törvény csupán arra biztosít lehetőséget, hogy döntésének érdemi indokolását mellőzze. Ebből pedig az következik, hogy a bíróságnak ebben az esetben is alakszerű határozatot kell hoznia, azonban annak érdemi indokolását a Be. 133.§ (1) bekezdésére tekintettel mellőzni lehet.

Ezért tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a kérelmet érdemi vizsgálat nélkül utasította el.

Ugyancsak eljárási szabályt sértett a megyei bíróság, amikor döntése ellen nem biztosított fellebbezési lehetőséget.

A Be. 347.§ (1) bekezdése értelmében az elsőfokú bíróság nem ügydöntő végzése ellen fellebbezésnek van helye, ha azt a törvény nem zárja ki.

A Be. 133.§ (1) és (2) bekezdése a fellebbezési jogot nem zárja ki, ebből pedig az következik, hogy a Be. 133. § (1) bekezdés második mondata szerint hozott alakszerű végzés ellen fellebbezésnek van helye annak ellenére, hogy a végzés érdemi indokolást nem tartalmaz.

A fentieken túlmenően a másodfokú bíróság azt is vizsgálta, hogy volt-e törvényes lehetősége az elsőfokú bíróságnak a Be. 133.§ (1) bekezdés második mondatának alkalmazására.

Az idézett törvényhely (2) bekezdése Ugyanis kizárja ennek alkalmazását akkor, ha az előzetes letartóztatás elrendelése, illetőleg meghosszabbítása óta 3 hónap eltelt. Ebben az esetben a bíróságnak Ugyanis az indítványról már indokolt határozatban kell döntenie.

Jelen ügyben a megyei bíróság 2003. november 5. napján hozott végzésével szüntette meg a VIII. r. vádlott előzetes letartóztatását, amely döntést az ítéletábla a már korábban hivatkozott

2003. december 5. napján kelt végzésében változtatta meg és rendelte el a vádlott előzetes letartóztatását.

A VIII. r. vádlott védője a másodfokú bíróság döntését követő 7. napon terjesztett elő szabadlábra helyezés iránti kérelmet, amelyben nem hivatkozott olyan új körülményre, amelyet a másodfokú bíróság az előzetes letartóztatás elrendelésekor ne értékelt volna. Ezért a másodfokú bíróság rámutatott arra, hogy jelen esetben volt lehetőség a Be. 133. § (1) bekezdés második mondatának az alkalmazására, azonban a kifejtettek miatt nem abban a formában és módon, ahogy azt a megyei bíróság tette. Mindezek alapján a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú végzés az eljárási szabályoknak nem felel meg, ezért azt a Be. 375.§ (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte.

(Pécsi Itélőtábla BfI. 81/2004. sz.)